

synlighed for, at vi skal kunne løse Opgaven, skulde gerne være til Stede, og det er der, hvis vi nu i vor Kornplan forbereder os til at løse Opgaven. Det, der fra Venstres Mænd stadig siges, er: Vi vil ikke forberede os til den Opgave. Hvis de ikke vil det, nuvel, saa kan det ikke gennemføres her paa denne Rigsdag; hvis de ikke vil forberede sig til denne Opgave, staar vi uforberedte til Løsning af den næste Aar, saa gaar vi ind i en Vareudvekslingspolitik paa bedste Beskub. I saa Fald kan det være, vi kan løse den, men saa faar vi ikke Fordelene af, at vi i Tide har forberedt os til den og kunde drage Fordel af i Tide at optage Forhandlinger. Derfor vil jeg henholde mig til Venstres Ordførers sidste Udtalelser haabe, at der kan blive Enighed om Nødvendigheden af at forberede os.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) erkendte i Virkeligheden nu Rigtigheden af min Fremhævelse af, hvad Ændringen her paa Rigsdagen af Forbeholdsrätten har betydet. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vidste, at denne Forbeholdsræt var benyttet. Jeg tør vende Spørgsmaalet imod ham og sige: Ved det ærede Medlem, som sidder i Ernæringsraadet, ikke, at Forbeholdsrätten er blevet benyttet? Jeg tror, det ærede Medlem ved, at den er blevet benyttet, det tror jeg af den gode Grund, at det er Aarsagen til, at vi ikke har faaet mere end 5,5 Mill. Tdr. eller højst 6 Mill. Tdr. ind. Hvis Forbeholdsrätten ikke var blevet benyttet, havde vi efter Ligningen skullet have 8,5 Mill. Tdr. Forbeholdsrätten er anvendt i et Kvantum af 3 Mill. Tdr. Nu har jeg paavist, at for de store Ejendommers Vedkommende bevirkede Ændringen af Lovforslaget i Fjor, at deres Forbeholdsræt blev 1 Mill. Tdr. større, deraf kan enhver drage sin Slutning med Hensyn til, hvad denne Ændring har betydet for hele Spørgsmaalet. Hvis det ærede Medlem vil se efter i sine Papirer i Ernæringsraadet, vil han heller ikke have Vanskelighed ved at finde store Ejendomme, for hvis Vedkommende han vil kunne se fra Ejendom til Ejendom, hvor meget det har betydet, at de har haft en Forbeholdsræt af $4\frac{1}{2}$ Td. for hvert Tusind helt op til Toppen, til de 500,000, fremfor om de som oprindeligt foreslaaet havde maattet nøjes med en Forbeholdsræt, der ikke gik udover de 40,000.

Det ærede Medlem fra Sæbys (Pinstrup) sidste Taler har jo bragt nogen Afsvækkelse af hans oprindelig stærke Stilling i

Gaar med Hensyn til dette Lovforslags Hensigt. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at det truede og tvang og lokkede til en Omdannelse af Ejendommenes Driftsmaade, i Dag har han jo ikke villet fastholde, at det var Hensigten. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil være nødt til at erkende, hvad det er, som virker for Øjeblikket. Lovforslaget tilsigter under Forhold, som udefra paatvinger sig det danske Landbrug med en Magt, som det og Staten ikke kan afvende, at tilrettelægge Løsningen af de vigtige Opgaver, hvortil Landbruget er kaldet. Det, som det gælder om, er nu at blive enige om, hvor mange af disse Opgaver vi vil løse, man kan skyde en eller flere ud, men man kan ikke sige, at man vil løse dem og samtidig ikke vil give Midler dertil.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Jeg forstaar aldeles ikke, at den højtærede Minister paa det nuværende Tidspunkt og under den nuværende Situation vil køre Spørgsmaalet om Korn til Skandinavien op paa den Maade, som Ministeren gør. Jeg forstaar ikke, at Ministeren finder det forsvarligt at give Offentligheden og Udlandet det Indtryk, at hvis Ministeren ikke paa det nuværende Tidspunkt kan give et bestemt Tilsagn om 2 Mill. Tdr., saa er det et bestemt politisk Partis Skyld i dette Land, naar Ministeren selv antyder Muligheden af Ændringer paa Grundlag af Høstudbyttet. Maa jeg bringe i Erindring, hvad Kornligningen har givet i Aar. Den har givet 5,6 Mill. Tdr. Den højtærede Minister forlanger nu 9,9. (*Indenrigsministeren* [Røde]: Det er det, der skal bringes ind ved Køb og Salg). Ja, ved Køb skal det bringes op til 9,9 Mill. Tdr. Det forekommer mig, at da man paa det nuværende Tidspunkt ingen Sikkerhed har for, hvorledes Høsten kan blive til næste Aar, vil enhver let kunne sige sig selv, hvorledes det vil kunne komme til at gaa. Derfor er det, at jeg nærer Betænkelighed ved paa det nuværende Tidspunkt at give et saa bestemt Tilsagn, som den højtærede Minister ønsker, uden at se Tiden an, og se, hvad den danske Jord kan give i Udbytte. Det udtrykker virkelig ikke nogen mindre god Villie. Den højtærede Minister regner ogsaa med at købe dette Korn og faa det frem ved en Overpris. Jeg kan derfor fremdeles ikke forstaa, at den højtærede Minister fin-